

PhDr. Miroslav Jindra

Oponentský posudek bakalářské práce **Zuzany Ondové**

Canadian Literary Regionalism: Rural Ontario and Manitoba Prairies in the Works of Alice Munro and Margaret Laurence

Základní konstatování: Jde o kvalitní diplomovou práci, na bakalářské úrovni určitě nadprůměrnou.

Autorka se na její sepsání připravila důkladným seznámením s příslušnými studijními materiály a text její práce potvrzuje, že jejich zjištění nepřijímala „mechanicky“, ale důkladně se nad nimi zamýšlela. Prokázala schopnost úspěšně se anglicky vyjadřovat i o dosti složité a mnohostranné literárněhistorické problematice a zaujímat k ní samostatná přesně formulovaná stanoviska. (Několik drobných stylistických „hrbolatostí“ nestačí tento příznivý dojem pokazit.)

Svůj zájem autorka oprávněně zaměřila na dvě autorky, které v kanadské literatuře patří k nejzasloužilejším – Margaret Laurence je asi nejvýznamnější kanadská prozaička dvacátého století, a že Alice Munro získala Nobelovu cenu za literaturu, ačkoli nevydala žádné větší prozaické dílo a publikovala prakticky pouze *short stories*, její význam ve světovém literárním kontextu dokládá velmi přesvědčivě.

Problematika literárního regionalismu je nosné téma obecně – co způsobuje, že specificky lokální prostředí bývá v konkrétním literárním díle předestřeno natolik úspěšně a zajímavě, že mu to díky vysoké kvalitě jeho zobrazení dodá nepochybnou univerzální hodnotu, je jistě třeba zkoumat. Literární reflexe jedinečné kanadské historie představují v tomto ohledu velmi vděčný materiál. Kolonizace vzdálených končin, na kterou se stále intenzivněji soustřeďoval zájem řady evropských zemí od konce středověku, měla často velmi dramatický průběh a vytvářela složité situace, které nezřídka nejsou dosud sociálně a vnitropoliticky uspokojivě vyřešeny.

Specifický fenomén *Métis*, připomínaný Margaret Laurencovou v románu *The Diviners*, jímž se diplomantka podrobněji zabývá, nepoutá sice ve světě zdaleka takovou pozornost jako kolize původního indiánského obyvatelstva s kolonisty na území dnešních Spojených států, ovšem v kanadském povědomí je nepochybně stále ještě živě přítomný.

Oceňuji, že diplomantka dokázala postřehnout jisté sporná místa v zavedených představách o tom, co je v literárním regionalismu určující moment, konkrétně například to, že je tradičně spojován s popisem života v odlehlém maloměstě měste či přímo na venkově. Správně připouští, že i velkoměstská problematika může být literárně zpracováváno „regionalisticky“ (s. 17).

Ze dvou autorek, kterým se diplomantka ve své práci věnuje, mi připadá úspěšněji zpracovaná Margaret Laurence. Což neznamena, že bych mohl něco závažnějšího vytknout jejímu portrétu Alice Munro. Ale přece jen si myslím, že diplomantce se podařilo popsat na omezené ploše bakalářské práce románové dílo Margaret Laurence v souvislosti s hlavním tématem diplomky přesněji.

Za pozitivum této práce považuji, že v úvodních obecných partiích práce, zaměřené konkrétně na díla prozaická, pokládala za potřebné upozornit i na to, že „regionalistické“ rysy je třeba sledovat i v národních poeziích, což je právě pro kanadskou literaturu důležité.

Jak vyplývá z předchozích poznámek, mohu práci Zuzany Ondové bez váhání doporučit k obhajobě a předběžně ji doporučuji hodnotit jako v ý b o r n o u. Uvítal bych, kdyby při ní diplomantka mohla připomenout nějaké další kanadské autory, v jejichž dílech se výrazně objevuje regionalistické zaměření.

Praha 1. září 2017

Miroslav Jindra